

rejser sig af Retsforholdet mellem Husbond og Medhjælper, ved Retten, jfr. Retsplejelovens § 268. — Endvidere gives forskellige Fælles-Bestemmelser bl. a. om Straf for Overtrædelser af de givne Forskrifter og om Sagernes Behandling ved Underret.*) Endelig bestemmes, at naar Lovforslaget er blevet Lov og er traadt i Kraft, er Tyendeloven af 1854 og Loven om Ændringer deri af 29. Marts 1867 bortfaldet.

34. F. t. Lov om Nedsættelse af Fuldmyndighedsalderen. (Justitsministeren). [A. Sp. 3055 — C. Sp. 1159].

Fremsat i *Folketinget* ¹⁸/₁₁ (F. Sp. 1194). 1. Beh. ¹³/₁₂ (F. Sp. 2387). Henvist til Udvalg paa 15 Medlemmer (Niels Petersen [Form.], Alfred Christensen, Nøhr, Hans Nielsen (Viborg A. I. V.), Jessen [Skr.], Borgbjerg, Gerhard Nielsen, Mortensen, Kirk, Jørgen Jensen, Hegelund-Lange, Søgaard, Jensen (Broby), Mathilde Hauschultz, Johannes Lou). Betænkning (B. Sp. 937) afgiven ²⁴/₂. (Ordfører: Jessen). 2. Beh. ¹⁹/₃ (F. Sp. 4572). 3. Beh. ²³/₃ (F. Sp. 4707). *Oversendt til Landstinget*. 1. Beh. ²/₆ (L. Sp. 1926). Henvist til Udvalg paa 15 Medlemmer (Nina Bang, Jørgen Berthelsen, Poul Christensen, Degnbol, Gisselbæk, Godskesen, Albert Jensen, Oluf Jensen, Jeppesen (Næraa), Maegaard, Nygart [Form.], Piper, Inger Gautier-Schmit, Steincke og Vejstrup).

Lovforslaget gaar ud paa, at Fuldmyndighedsalderen nedsættes fra 25 Aar til 21 Aar.

Af de Lovforslaget — der fremsattes samtidig med Forslagene om Forandring i Grundlov og Valglov — ledsagende Motiver anføres: Den i Danmark gældende Regel, hvorefter Fuldmyndighed først opnaas med det fyldte 25de Aar, er enestaaende i europæisk Ret; efter denne kræves der i Almindelighed kun 21 Aar for at være fuldmyndig, i Schweiz endog kun 20 Aar, og kun enkelte Lande har en højere Fuldmyndighedsalder, saasom Østrig, hvor Alderen er 24 Aar, og Holland og Spanien, hvor den er 23 Aar. Den forestaaende Genforening med den danske Del af Sønderjylland, hvor Fuldmyndighedsalderen er 21 Aar, gør det ønskeligt at vælge det nuværende Tidspunkt til paa dette Omraade at bringe dansk Ret i Overensstemmelse med, hvad der maa siges at være almindelig europæisk Ret, og ikke at afvente Indstilling fra

*) Loven om Rettens Pleje har ikke nævnt Tyendesager mellem de Sager, der skal for Underretten.